

Tale til 7. aug. 2011:

Hvad der end gør dig glad..

Hej, jeg hedder Sara. Jeg har været med i kirken her en del år sammen med min mand, Thomas, som er en af præsterne her.

Indledning – Glæde som styresystem

Jeg vil gerne forsøge at sige lidt om glæde i dag. Hvad er det egentlig glæde er? Hvad er det, der gør os glade? Hvor glade er vi og hvor glade kan vi forvente at være?

Jeg er selv lidt sådan en type, der hellere vil være, det jeg selv kalder realistisk og på den sikre side i stedet for at være lige lidt for cheery. Rigtig dansker agtig. Man skulle nødig være for begejstret jo 😊

Jeg ved ikke, om du kan genkende dette. Det kan også være, du mere er den type, der bare kører fuld af pep derudaf. Lige indtil der sker noget alvorligt med en af dine nærmeste eller vi oplever sådan noget som tragedien i Norge, og vi ikke ved, hvordan vi skal få vores naive glæde tilbage.

→ I Websters ordbog defineres glæde kort på denne her måde: *"Glæde er den passion eller følelse, der kommer af at erhverve sig eller forvente noget godt."*

Jeg tror ofte, vi tænker på glæde som det, der kommer i mellem sorgerne og trivialiteterne. Vi tænker på glæde som noget, vi kun skal forvente som en bonus eller som nogle få øjeblikke, vi selv stjæler os til på trods af omstændighederne. Resten af tiden skal vi bare forsøge at få det bedste ud af det..

Vi bruger utroligt mange ressourcer på at gennemskue præcis, hvad der gør os glade. Nu er de fleste af os, måske på nær af min mand, hehe, efterhånden trætte af at ønske os elektroniske hjælpemidler, der bare står og fylder, at nu ønsker vi os alle sammen oplevelser i stedet. Jeg tænker, at det nogle gange er som om vi, lettere desillusionerede slår os til tåls med lidt lykke her og der. For sådan er livet jo.

Jagten på glæde i høj grad er det, der styrer rigtig mange af vores valg. Vi måler ofte om noget er en god idé for os, ved at tænke over, om det gør os glade. Også selv om, det så tager os i en lidt anden retning end vores værdier.

Kender I det, at man står og snakker om, at nogen man kender godt er i gang med at tage det, der ligner en rigtig dårlig beslutning for sit helbred, sit arbejdsliv, sine relationer. Og man så alligevel bare konkluderer: Nå ja, men så længe, han eller hun er glad..

Glæde er sådan en mangelvare, at det i sig selv kan bruges som argument for selv de mest tåbelige beslutninger. Folk retfærdiggør utroskab med sætningen: "Jamen, han gør mig glad". Nå, jamen, så er det jo helt forståeligt! Men også langt mindre ting, som når jeg lige spiser lidt mere chokolade, end jeg egentlig havde tænkt var godt, fordi "det gør mig glad" 😊 Glæde er ligesom det argument, der slår alle argumenter,

og som afslører, at vi i virkeligheden ikke forventer ret meget glæde af livet. For hvis vi troede, glæde var til i overflod, ville vi jo aldrig bruge det som argument. Det er som om argumentet implicerer, at vi ikke ved, hvornår vi igen vil få mulighed for at opleve glæde... hvilket er forståeligt med al den lidelse og ondskab, der er til i verden.

Kan du genkende denne tankerække? Hvor meget glæde forventer du mon i livet?

Jeg tror, der er en grund til, at glæde er så høj en værdi for os. Jeg tror nemlig, vi er skabt til glæde. På det sidste har jeg oplevet Gud arbejde i mig med at grundfæste en dybere og mere konstant glæde i mig, der ikke er afhængig af omstændighederne. Jeg vil prøve at sige lidt om, hvad det er for en glæde, jeg tror, vi er skabt til, og hvordan vi mon kan komme til at opleve den.

Bibelen taler meget om glæde

Bibelen taler rigtigt meget om glæde. Da jeg slog ordet "glæde" op i den autoriserede danske oversættelse, kom bare det ord op 304 gange i Bibelen. Og det er uden andre ord som jubel og lykke og så videre. Evangeliet om Jesus beskrives både af Esajas, Markus, Peter, Paulus og forfatteren til Hebræerbrevet refereret til som glædesbudskabet eller det glædelige budskab.

→ Jesus taler i Johannesevangeliet selv om igen og igen, at han er kommet for at hans glæde skal fuldt ud skal være i os.

Og Paulus summerer essensen af Guds Rige ned til at være

→ *"Den retfærdighed, fred og glæde, som kommer fra Helligånden"*

Og i sit brev til Galaterne forklarer han:

→ *"Men det, Helligånden frembringer i os, er: Kærlighed, glæde og fred; tålmodighed og hjælpsomhed; godhed og troskab; nænsomhed og selvbeherskelse."*

Glæde er så vigtig en essens af Guds natur, at den bliver nævnt lige efter kærlighed!!!

I Gamle Testamente opfordres folket igen og igen til at praktisere glæde og fejre at de tilhører Gud, fordi

→ *"Herrens glæde er jeres styrke"*

og i brevet til Filipperne opfordrer Paulus os fire gange lige efter hinanden til at være glade.

→ *"Venner, glæd jer over at tilhøre Herren! Jeg gentager gerne mig selv for at slå det helt fast for jer."*

Så der er ingen tvivl om, at Bibelens Gud er meget optaget af glæde. Men hvad er det lige for en glæde?

Kristne virker bare ikke så glade

Jeg tror, vi er mange troende, der gennem tiden har misforstået, hvad glæde går ud på. Som om, det er sådan en: "Lille ven, nu skal du også huske at være glad, nu når onkel Arne har taget en gave med til dig", som selvfølgelig viser sig at indeholde noget, man på ingen måde har ønsket sig. En glæde som slet ikke er en glæde. Sådan lidt: "Husk nu at være taknemmelig for det, Gud har gjort, det var da mægtig pænt af ham.. Så må du hellere lade som om, du er glad.. det er da det mindste, du kan gøre"

Det virker også ligesom til at være lidt bedre reklame for kristendommen..

Men set over historien, så er det heller ikke fordi, at ordet glæde er det, der først falder én ind, når man vil forsøge at beskrive de kristne. Nogle gange får jeg en fornemmelse af, at det virker mere fromt at være en sådan lidt smådeprimeret kristen. Og det er på en måde gode nyheder for mig og min pessimisme 😊 Ej joke.

Tekstgennemgang

Vi skal læse to korte lignelser, som Jesus fortalte om Guds rige:

Matt. 13,44-46

→ "Men Guds rige er som med en skat, der lå skjult i en mark. En mand fandt skatten og blev så glad, at han straks dækkede den til igen og solgte alt, hvad han ejede, for at kunne købe den mark.

Med Guds rige er det som med en opkøber, der søgte efter ægte perler. En dag stod han over for en uhyre kostbar perle, og han solgte alt, hvad han ejede for at købe den"

Vi ved ikke ret meget om den første mand. Vi ved, at han glædeligt solgte alt, hvad han ejede for den her skat i marken. Det må have været noget af en skat.

Den anden mand var en opkøber af kostbare perler. På den her tid blev perler anset for den mest værdifulde pyntegenstand, man kunne forestille sig. Lidt som vi har det med diamanter i dag måske. Perlerne kom fra det indiske ocean, så de var yderst sjældne og værdifulde. I Mattæus kapitel 7 fortæller Jesus om det mest kostbare, vi ejer og bruger her bruger han også billedet med en perle. Og i Talmud'en, som er jødernes appendiks til Det gamle Testamente findes der et lignende billede, hvor en perle viser sig at være hvad der svarer til 6,5 kg guld-denarer værd. Det er et større beløb, end nogen kunne forestille sig på det tidspunkt.

Så hvis denne mand var en opkøber, der søgte efter perler, må han have været meget rig. Hvis han levede i dag, forestiller jeg mig, at han klart indkomstmæssigt må have ligget i den øverste 1% af befolkningen.

Men han sælger alligevel ALT hvad han ejer for denne ene perle.

Hvad kan være værd at sælge ALT for uden at tøve? Der står, at manden med skatten i marken straks dækkede den til og solgte alt, hvad han ejede. Manden må have vidst, at skattens værdi langt overgik alt, hvad han ejede. For man sælger ikke alt, hvad man ejer for noget, der er 10% mere værd. Det kan slet ikke

svare sig med alt det tid, det vil tage at få etableret sig ordentlig igen, for ikke at tale om affektionsværdien ved nogle af sine ting.

Så én af de ting, Jesus ønsker, vi skal forstå, er at hans rige er meget mere værd, end alt andet, vi har fyldt vores liv med. At der ikke er noget af det vi ejer, og overført handler det her også om tankemåder, vaner, drømme, der kan sammenlignes med den værdi, Guds rige vil have for os. Det betyder, Guds rige er alt det, vi længes efter og meget mere. Der står, at den første mand bliver så glad, at han straks dækker den til og sælger alt. Han må have vidst, at den skat vil kunne opfylde alle hans behov, gøre ham mere lykkelig end alt andet, han før har mødt.

Jeg er ikke sikker på, at vi særlig tit forstår, hvor fuldstændigt uden sammenligning Guds rige er. At det er det, der er svaret på alle vores længsler. At det er der, vi hører til.

Guds rige er der, hvor Gud regerer. Så hvis vi skal lade os regere af Gud, bliver det ret vigtigt at finde ud af, hvordan han er. Og jeg tror, det er her filmen nogle gange knækker, fordi mange af os inderst inde tror Gud ønsker at begrænse os.

Paulus skrev, at Guds rige er retfærdighed, fred og glæde. Er det ikke dybest set det, vi alle sammen længes efter på alle fronter i vores liv? Retfærdighed, der leder til fred, der leder til glæde.

Tror du, Gud er glad?

Jeg har opdaget, at det gør en kæmpe forskel i mit liv, om jeg tror, Gud er glad. Min instinktive måde at tænke om det på, er, at hvis Gud virkelig elsker mennesker, så kan han jo umuligt være glad, fordi der er så meget lidelse og ondskab og frustration i denne her verden. Hvis han er glad, så er han jo totalt ignorant. Og selv hvis der ikke var al den lidelse, så må administrationsbyrden i sig selv da være nok til at sikre et konstant højt stress niveau. Det er svært at se, hvordan Gud lige skulle være totalt happy clappy☺

Og alligevel bliver himlen, der hvor Gud ultimativt regerer, beskrevet som et sted, hvor der er evig fest og glæde. C. S. Lewis sagde, at glæde er himlens primære beskæftigelse. The serious business of heaven! Og hvis alt godt kommer fra Gud, må al glæde jo også gøre, og så må det være en del af Guds karakter.

John Piper, en amerikansk teolog, skriver sådan her:

→"Gud gør det han gør, ikke modstræbende eller under eksternt pres som om han var fanget i en uforudset eller uplanlagt situation. Tværtimod, fordi han er fuldstændig og overstrømmende lykkelig og flyder over med tilfredsstillelse i fællesskabet med Treenigheden, er alt hvad han gør frit og utvungent. Hans gerninger er resultatet af glæde, der flyder over. Det er det, det betyder, når skriften siger, at Gud agerer i forhold til hans gode vilje (Ef. 1,5). Det betyder, at intet udenfor Guds egen glæde – glæden han har i ham selv – har begrænset hans valg og hans gerninger." (John Piper s. 50)

Hmm. Men hvad med al smerten i verden så?

John Ortberg, en anden amerikansk forfatter:

→"Gud kender også til sorg. Jesus huskes, blandet andet som en mand fuld af sorg og smerte. Men Guds sorg, som Guds vrede, er hans midlertidige respons til en falden verden. Den sorg vil blive forvist for evigt fra hans hjerte den dag verden bliver genoprettet. Glæde er Guds basale karakter. Glæde er hans evige skæbne. Gud er det lykkeligste væsen i universet" (Ortberg s. 63)

Gud er det lykkeligste væsen i universet. Tror du, han er det?

Glæde er det, Gud går op i. I den her verden er glæde og fest og dans en luksus, vi tillader os i vores fritid i få timer, når der lige bliver en pause fra det virkelige liv. I Guds rige er det det, der foregår. Gud selv er glæde, der flyder over og har skabt os til at dele hans glæde. Vi er skabt til at nyde ham.

Jeg er ikke sikker på, vi forstår det. For jeg er ikke sikker på, vi forstår, hvor fuldstændig gennemsyret af glæde, Gud er. At alt godt kommer fra ham. Tror vi virkelig på det? Eller lever vi alligevel lidt som om, vi vil blive snydt for noget godt, hvis vi giver os selv fuldt ud til Gud?

Glæde er ikke ment til at være en bonus midt i en ellers triviell hverdag, det er ment til at være essensen. Men hvordan kan den være det midt i al den elendighed, som det, der f.eks. er sket i Norge? Kan der være en glæde, der er dybere end de mest knusende og forfærdelige tragedier? Jeg tror ikke, længslen efter den glæde er naiv og utopisk. Jeg tror, det er den, vi er skabt til.

Jeg tror, vi er skabt til tæt fællesskab med Gud i al hans pragt. Og jeg tror, at alt hvad vi kan finde af nydelse og lykke her på jorden, kun er skygger af Gud, som er selve substansen.

Og jeg tror, Guds glæde har udspring i hans retfærdighed. Den er ikke en naiv, fortrængende glæde. Guds glæde har udspring i, at han har al magt og at han en dag vil dømme al uretfærdighed og forsoner hele skabningen med sig selv. Vi forstår ikke, hvornår eller hvorfor. Men en dag skal Guds retfærdighed, fred og glæde regere overalt til evig tid.

Og vi har mulighed for allerede at tage del i det eventyrrige og lade vores kerne være styret af Guds glæde og ikke af vores egne bestræbelser..

3 pointer fra lignelserne

Hvis vi ser på de to lignelser igen, så havde mændene tre ting mere til fælles.

- 1) De søgte efter Guds rige. Med den første mand, lå der en skat skjult i en mark, og manden fandt skatten. Der står ikke, at han snublede over den helt tilfældigt. Han fandt den, selv om den var skjult, så han må have gennemrodet marken og måske flere marker, før han fandt den. Om den anden mand står der, at han var på jagt efter kostbare perler, og at han så en dag står foran en uhyre kostbar perle.
- 2) Begge mænd erkender værdien af det, de finder. Ham opkøberen må være faldet over perlen i en biks, hvor de ikke har forstået dens værdi. Og manden med skatten har også straks vidst, hvor fuldstændig uden sammenligning, skattens værdi var. Så Guds rige kan virke uanseligt, som i lignelsen om sennepskornet, for dem, der ikke erkender dets potentiale.

- 3) De gav begge alt, hvad de ejede for Guds rige. Jesus har lidt tidligere i Mattæus evangeliet sagt, at *"Den, der ikke er villig til at give afkald på sit eget liv for at følge mig, er mig ikke værd"* og i Johannes ev. 12 siger han *"Den, der klamrer sig til det jordiske liv, vil miste det himmelske. Men den, der giver afkald på sit eget liv i denne verden, vil få det liv, som varer evigt"*.

Så Guds glæde koster noget. Det er ikke et add-on, der lige gør livet 10% bedre. Det må gennemsyre alt. Det er at give afkald på os selv for at få Ham, som er kilden til alt godt!

Vi kan ikke lade os styre af to modsatte riger. Vi har ofte selv en idé om, hvad der vil gøre os lykkelige og så lader vi os styre af jagten på opfyldelsen af den idé. Men hvordan går det egentlig for os? Og hvor stor er den glæde, vi stiler efter egentlig?

Jeg tror, evangeliet er, at vi er skabt til meget mere. Vi var skabt til fuldt ud at dele Guds glæde i intimt venskab med ham som i Edens Have, men vi lader os nøjes med skygger af frygt for at miste vores selvstændighed!

Bill Johnson, præst i Bethel Church i Redding, CA, påstår, at mange kristne omvender sig nok til at blive tilgivne, men ikke nok til at se Guds rige. Som israelitterne, der blev befriet fra Egypten, men ikke kom ind i det lovede land...

Jesus sagde som begyndelsen på sin berømte Bjergprædiken, at *"Salige er de, der erkender deres afhængighed af Gud"* Og de næste saligprisninger, som man kalder dem handler om, at den sande glæde kommer af at lade os forme af Guds værdier om fred og retfærdighed.

Det at vende os mod Gud for alt, hvad vi længes efter og har brug for, handler om hvem, du sætter din lid til. Så det kommer ned til, om du tror, at Guds vilje virkelig er god? Om Jesus virkelig kom for at du skulle have liv i overflod eller du tror, han kom for at dømme?

Jesus kom for at frelse os, fra alt det, der fører os væk fra hans gode vilje, som blandt andet handler om, at vi er skabt til at leve i dyb og ægte glæde. Men Richard Foster skriver i sin klassiker Celebration of Discipline, at de fleste mennesker forventer at opleve glæden for hurtigt.. Før vi reelt har givet Gud lov til at forvandle os.

Og det giver mening for mig, for der er simpelt hen så mange vrangforestillinger- og vaner, der styrer mig, som jeg har brug for at Gud i sin nåde, dag for dag, taler til mig om og sætter på plads, så jeg kan opleve glæde. Mange gange er det mig selv, der er den største fjende for at opleve ægte glæde. Men det er svært for mig at indrømme.

Men hvis glædens Gud har skabt mig til at nyde ham, hvad er så chancen for at min egen vilje vil føre mig til mere glæde? Jeg kan se i mit eget liv, at jo mere, jeg lader mig forvandle af Jesus og mine prioriteter bliver hans, jo mere bliver jeg i stand til at rumme hans glæde. For Guds glæde er også hellig, og evangeliet er, at Gud blev menneske, for at vi kunne få lov at få del i hans hellighed, som består af alt godt.

Jeg tror, vi kan lære rigtig meget af mændene i lignelsen, om hvordan vi modtager den ægte, dybe glæde.

Jeg vil slutte af med nogle andre ord for det, de gør, som svarer til min erfaring af hvordan jeg oplever glæden komme gennem tre ting, som det for mig er forskelligt, hvilken rækkefølge kommer i:

→

- 1) Kontinuerligt at tilbede ham, det vil sige se på ham, holde den han er i al sin pragt for øje i taknemmelighed. Hvis du har svært ved at tilbede eller finde noget at tilbede Gud for, så prøv at meditere over nogle af Davids salmer og bede Gud tale til dig.
- 2) Kontinuerligt at adlyde ham så godt jeg kan, når han kærligt minder mig om synd i mit liv, der forhindrer mig i at leve i hans fulde glæde. Jesus forklarer, at vores glæde vil være fuldkommen, hvis vi bliver i hans kærlighed. Og det gør vi ved at adlyde ham.
- 3) Kontinuerligt at stole på ham i modsætning til at bekymre mig. I brevet til Filipperne, hvor Paulus skriver, vi skal glæde os, skriver han i næste sætning, at vi ikke skal bekymre os for noget, men derimod takke Gud og bringe vores ønsker til ham, så vores tillid til ham vil blive bevaret.

Så alle dele i cirklen hænger egentlig sammen. Det at stole på Gud, at tilbede Ham og at adlyde Ham er egentlig én og samme ting, og de fører til hinanden.

Og det er en læreproces. Men det er Guds proces med mig. Hans mission med mig, og han stopper ikke med at prikke til mig, før min glæde er komplet og jeg en dag er fuldt ud sammen med ham, som er glædens gud.

Afslutning

Tror du, Gud arbejder mere på din lykke, end du selv gør? Tror du for alvor på, at Gud er god? At Guds vilje for dig er god?

For mig er der ikke noget mere livsbekræftende end den glæde, jeg selv oplever, Helligånden kommer med. Det er som om, han tager de små pile af frustration, usikkerhed, bekymring, angst, vrede og uro ud af mit hjerte stille og roligt og bare kommer med en stille, dyb glæde. For han er i sig selv glæde, og han vil forme os ind til ham.

Og jeg tror, Helligånden ønsker at møde mange af os her med hans glæde i dag.

Hvis Gud er glædens Gud og han virkelig ønsker at transformere mig, så bliver jeg nødt til at give ham tilladelse til det. For jeg vil ikke gå glip af noget. Teologen Lewis Smedes sagde "*At misse glæde er at misse årsagen til vores eksistens*"

Så hvor glad er du? Og hvor glad vil du gerne være? Og tør du give det, der skal til, for at opleve den ægte glæde, du er skabt til? Eller hvad satser du på for at opleve glæde? Jeg vil gerne opmuntre dig til at tænke større.